

Teksti: Maria Loikkanen

Orvokki Annala: Kerikansan tarina
WSOY 2004

Saturomaani saaren kansasta

Orvokki Annalan Kerikansan tarina on erittäin kaunis saturoomaani, joka kertoo järven keskellä olevan salaperäisen saaren tarinan. Päähenkilö on Tarina-niminen tyttö, joka uteliaisuuttaan lähtee selvittämään saaren arvoitusta. Saarelta löytyvätkin kaikki satujen ainekset kerikansan muodossa, paljon asioita joita modernin maailman lapsen on ensin vaikea ymmärtää. Ei kuitenkaan kestä montaa hetkeä kun Tarina jo liikkuu kerikansan luona melkein kuin omiensa parissa. Outoa on kuitenkin se, että saarella vaikuttaisi olevan myös pimeä puolensa, josta kukaan ei oikein halua puhua mitään. Uteliaisuutensa vuoksi Tarina huomaa joutuneensa keskelle ikaikoja kestänyttä kansojen välistä juopaa, jossa kuitenkin tuntuu olevan jotakin kummallista.

Saturomaani on Kerikansan tarinalle oikea termi, sillä kertomuksesta löytyvät kaikki sadun perinteiset elementit pahaa noitaa myöten. Tämän saturoomaanin maailma on kaunis, välillä myös hiukan synkkä niin kuin pitääkin, mutta loppu on kuin saduissa konsanaan. Ja vaikka teos sadun teemoja noudatteleekin hyvän ja pahan mustavalkoisia rooleja paljastaessaan, silti tämä satu onnistuu pureutumaan syvemmälle hyvyyden ja pahuuden olemukseen. Kun syvemmälle pureutuminen tapahtuu kymmenvuotiaan päähenkilön kautta, lapsen mieli välittää onnistuneesti lukijalle, että kaikki ei ole niin yksinkertaista miltä näyttää.

Annala kirjoittaa vetävästi eli osaavasti, sujuvasti ja kauniisti, sadun tunnelma säilyy läpi koko romaanin. Dialogi on onnistunut hyvin, henkilöhahmojen välinen kommunikointi luontevaa ja silti jollakin tavalla satujen vaatiman arvokkuuden täyttävää. Ja mikäli lukija ei tunne Kiven Lintukotrunoa, niin sekin löytyy teoksen lopusta ikään kuin loppumausteena.